വിളപ്പിൽശാലയിൽ ചീഞ്ഞുനാറുന്നത്

രഞ്ജിത് കെ. ആർ.

തിരുവനന്തപുരം: വിളപ്പിൽശാലയിൽ മാലിന്യസംസ്കരണ ഫാക്ടറി ആരംഭിച്ച് രണ്ട് വർഷം പിന്നിടുമ്പോഴും തിരുവനന്തപുരം നഗരവും താത്ക്കാലിക മാലിന്യ നിക്ഷേപകേന്ദ്രങ്ങളും ചീഞ്ഞു നാറുന്നത് തുടരുകയാണ്. ഒപ്പം വിളപ്പിൽ ഗ്രാമീണർ തീക്ഷ്ണദുർഗന്ധവും സഹിച്ച് രാപ്പകലുകൾ തള്ളി നീക്കുന്നു. അപ്പോഴും ഫാക്ടറി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ തുടങ്ങിയ ജനകീയ പ്രതിരോധം ദുർബലമായെങ്കിലും ഇന്നും തുടരുന്നുണ്ട്.

ജനഹിതത്തേയും ജനകീയ സമരങ്ങളേയും എങ്ങിനെ "ജനകീയാസൂത്രിതമായി" നേരിടാമെന്നാണ് നഗരസഭയും ഗവൺമെന്റും കാണിച്ചുതരുന്നത്. വിളപ്പിൽശാലയിൽ ഒരു വിദഗ്ധസമിതി റിപ്പോർട്ടിലൂടെയാണ് സർക്കാർ ആദ്യം പ്രതികരണശേഷി തെളിയിച്ചത്. വിദഗ്ധസമിതി നിർദ്ദേശങ്ങൾ സർക്കാർ നടപ്പാക്കുമെന്ന തദ്ദേശ സ്വയംഭരണമന്ത്രിയുടെ പത്രപ്രസ്താവനയിലൂടെ ഇത്തരമൊരു റിപ്പോർട്ടിനെക്കുറിച്ച് പൊതുജനം അറിഞ്ഞു.

പരിസരവാസികൾ ആരോപിക്കുന്നതുപോലെ രൂക്ഷമായ മലിനീകരണം ഫാക്ടറി ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നാണ് വിദഗ്ധസമിതിയുടെ പൊതു നിഗമനമത്രെ! ഫാക്ടറിക്ക് അമ്പതുമീറ്റർ ചുറ്റളവിൽ മാത്രമേ ദുർഗന്ധമുള്ളൂ എന്ന രസകരമായ കണ്ടുപിടുത്തവും സമിതി നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

നഗരത്തിൽ നിന്ന് അതതു ദിവസം ചവർ നീക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നതാണ് വിദഗ്ധർ കണ്ടെത്തിയ പ്രശ്നം.

വിദഗ്ധ സമിതി അംഗങ്ങൾ ആരൊക്കെയാണെന്ന് മന്ത്രി പറഞ്ഞതായി അറിവില്ല. കഴിഞ്ഞ വർഷം ഹൈക്കോടതി നിർദ്ദേശപ്രകാരം സംസ്ഥാന മലിനീകരണ നിയന്ത്രണബോർഡ് നടത്തിയ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇതുവരെ നടപ്പാക്കിയിട്ടില്ല എന്നുമാത്രമറിയാം. ബോർഡിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് വൈദഗ്ധ്യം പോരാഞ്ഞിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ പുതിയ സമിതിയുടെ 'വിദഗ്ധ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വന്നതും സർക്കാർ അവ നടപ്പാക്കാൻ തുനിഞ്ഞതും.

സർക്കാരിന്റെ സ്വന്തം വളം

ദുർഗന്ധത്തിൽ നിന്നും പൊതിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഈച്ചക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും മോചനം തേടുന്ന വിളപ്പിൽ ജനതയെ പ്രതിസ്ഥാനത്തു നിർത്തിയ വിദഗ്ധസമിതി നിർദ്ദേശങ്ങൾ കയ്യിൽകിട്ടിയപാടെ ഫാക്ടറിയിലുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന വളം വാങ്ങണമെന്ന് വിവിധ സർക്കാർവകുപ്പുകൾക്കും തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സർക്കാർ നിർദ്ദേശം വന്നു. സ്വകാര്യ കമ്പനിയുടെ വളം വാങ്ങുന്നതിനായി സ്റ്റോർ പർച്ചേസ് ചട്ടത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുകയും ചെയ്തു. കിലോഗ്രാമിനു നാലു രൂപ അമ്പതു പൈസ നിരക്കിൽ ഈ ജൈവവളം സർക്കാർ വകുപ്പുകൾ വാങ്ങും.

ബി.ഒ.ടി വ്യവസ്ഥയിൽ 8 കോടിയിൽ പരം രൂപ ചിലവാക്കി ഫാക്ടറി സ്ഥാപിച്ച സ്വകാര്യ കമ്പനി പോബ്സ് എൻ വിറോടെകിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി കൂടി പാപ്പരായ സർക്കാർ സഹിക്കുകയാണിപ്പോൾ

അധികാരത്തിലേറിയാൽ വിളപ്പിൽശാല ഫാക്ടറി അടച്ചുപൂട്ടുമെന്ന വാഗ്ദാനം നല്കിയവർ സ്വകാര്യകമ്പനിയുടെ വളം വില്പന ഏജന്റായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കൗതുകത്തോടെ കാണാൻ വിളപ്പിൽശാലക്കാർക്ക് കഴിയുന്നില്ല.

സ്വകാര്യകമ്പനിയുമായുള്ള ബി.ഒ.ടി. കരാർ അനുസരിച്ച് ഫാക്ടറിയിലേക്ക് മാലിന്യങ്ങൾ എത്തിക്കാനുള്ള ബാധ്യത നഗരസഭയ്ക്കാണ്. നഗരസഭ എത്തിക്കുന്ന മാലിന്യങ്ങൾ സംസ്കരിച്ച് വളമാക്കുക മാത്രമാണ് ഫാക്ടറിയുടെ ജോലി. ഏജൻസിപ്പണിയും വില്പനയും സർക്കാർ സ്വയം ഏറ്റെടുത്തതോടെ കമ്പനിയുടെ കാര്യം കുശാൽ. 350 ടൺ സംസ്കരണശേഷിയിലുള്ള ഫാക്ടറിയിൽ അത്രയും മാലിന്യങ്ങൾ ദിനംപ്രതി എത്തിച്ചു കൊടുക്കാൻ നഗരസഭയ്ക്കായില്ലെങ്കിൽ 17,000 മുതൽ 50,000 രൂപവരെ നഷ്ടപരിഹാരത്തിന് കമ്പനിക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്നാണ് ബി.ഒ.ടി. വ്യവസ്ഥ. വാഹനങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തതമൂലം 160 ടൺ മാലിന്യങ്ങളെത്തിക്കാനെ ഇപ്പോൾ നഗരസഭയ്ക്ക് കഴിയുന്നുള്ളൂ. എന്നിട്ടും ഫാക്ടറി അധികൃതർ ഒന്നും പരാതിപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിലെ 'കച്ചവടക്കണ്ണ്' ആർക്കും പിടികിട്ടും.

ബാക്കി മാലിന്യങ്ങൾ തലസ്ഥാനനഗരിയുടെ തെരുവോരങ്ങളിലും താത്ക്കാലിക നിക്ഷേപ കേന്ദ്രങ്ങളിലും ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ് നാറുകയാണ്.

പ്ലാസ്റ്റിക്കിന്റെ ഭീഷണിയും

ഇന്ത്യയിൽ ലഭ്യമായ ഏറ്റവും മികച്ച ടെക്നോളജിയാണെന്ന് ഫാക്ടറി അധികൃതരും സാങ്കേതിക സഹായം നല്കുന്ന എക്സെൽ ഗ്രൂപ്പും അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മുതൽ ഫാക്ടറിയിൽ സംസ്കരിക്കാനാവാതെ ബാക്കിയാവുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് അവശിഷ്ടങ്ങളും മറ്റ് ഖരമാലിന്യങ്ങളും ഫാക്ടറി പരിസരത്ത് കുന്നുകൂടി കിടക്കുകയാണ്.

ഒരു ടൺ പാഴ്വസ്തുവിൽ 35 മുതൽ 40 കിഗ്രാം വരെ പ്ലാസ്റ്റിക് മാലിന്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് കണക്ക്. ജനങ്ങളുടെ ഉപഭോഗശീലത്തിനനുസരിച്ച് ഇതിന്റെ അളവ് വ്യത്യാസപ്പെടും.

രോഗികൾ പെരുകുന്നു

മാലിന്യ സംസ്കരണഫാക്ടറി നിലവിൽ വന്നതിനുശേഷം വിളപ്പിൽ ഗ്രാമവാസികളിൽ ശ്വാസകോശരോഗങ്ങൾ പത്തുമടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചതായി സെന്റർ ഫോർ ഡവലപ്പ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസ് ഗവേഷകർ നടത്തിയ പഠനം തെളിയിക്കുന്നു. ആർ മോഹനനൻ, സുർജിത്ത് കുമാർ എന്നിവരടങ്ങുന്ന സംഘമാണ് പഠനം നടത്തിയത്.

ഗ്രാമത്തിലെ പുരുഷന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്ത്രീകളാണ് രോഗങ്ങൾക്കടിമകളായിരിക്കുന്നത്. വിളപ്പിൽ പ്രാഥമികാരോഗ്യകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും തിരുവനന്തപുരം ജില്ലാ മെഡിക്കൽ ഓഫീസിലേക്കയച്ച റിപ്പോർട്ടും ശ്വാസകോശ രോഗങ്ങളിലുണ്ടായ വർദ്ധനവ് ശരിവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഫാക്ടറി പരിസ്ഥിതി ദൂഷണമോ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളോ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്ന നഗരസഭയുടെ അവകാശവാദങ്ങളെയാണ് ഈ പഠനം പൊളിച്ചുകാട്ടുന്നത്.

മാർച്ച് 19ന് വിളപ്പിൽശാല സന്ദർശിച്ച നിയമസഭാപരിസ്ഥിതി കമ്മിറ്റി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ്.

ചവറിൽ നിന്നും സ്വർണ്ണം മാന്തുന്നവർ

വലിയ മാലിന്യസംസ്കരണശാലകൾക്കു പകരം ചെറിയ സംസ്കരണശാലകളിലൂടെ മാലിന്യ മുക്തി നേടാം എന്ന് നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉയർന്നിരുന്നുവെങ്കിലും കോടിക്കണക്കിനു രൂപ മുതൽ മുടക്കുള്ള പദ്ധതികളിലും അടിച്ചുമാറ്റാവുന്ന കമ്മീഷനിലും കണ്ണുനട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ജനകീയാസൂത്രണത്തിൽ അത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കിയില്ല. ഇനി മുതൽ തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ മാലിന്യം പൊന്നാണെന്നും അവ റോഡിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്നവർക്കെതിരെ ശിക്ഷാനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നും വിളപ്പിൽശാലയിൽ ഫാക്ടറി സ്ഥാപിച്ച ഘട്ടത്തിൽ മുൻമേയർ ശിവൻകുട്ടി പകുതി കളിയായി പറഞ്ഞിരുന്നു. മാലിന്യങ്ങളുടെ "കൈമാറ്റ മൂല്യം" സ്വർണ്ണത്തോളം ഉയർന്നത് സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു തന്നെ അവരുടെ ഭരണകർത്താക്കൾ മനക്കണക്കു കൂട്ടിയിരുന്നു.

ഇനിയും വിളപ്പിൽശാലകൾ

വിളപ്പിൽ മോഡൽ മാലിന്യസംസ്കരണശാലകൾ കേരളത്തിലെ പ്രധാന നഗരങ്ങളിലെല്ലാം സ്ഥാപിക്കാൻ സർക്കാർ നീക്കം നടക്കുന്നുണ്ട്. ലാലൂരും, ഞെളിയൻ പറമ്പും പോലുള്ള തുറന്ന മാലിന്യ നിക്ഷേപകേന്ദ്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം സംസ്കരണശാലകൾ താത്ക്കാലിക ആശ്വാസമാകാമെങ്കിലും ആത്യന്തികമായി പരിസ്ഥിതി-ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മാലിന്യങ്ങൾ പുതിയ രൂപത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. വിളപ്പിൽശാലയും ലാലൂരും മാതൃകയാകുന്നത് അധികാരികൾ പറയുമ്പോലെ നഗരമാലിന്യ നിർമ്മാർജനത്തിന് പരിഹാരം എന്ന നിലയ്ക്കായിരിക്കില്ല. മറിച്ച് ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ ജനകീയ പ്രതിരോധങ്ങൾക്കു മേലെ അധികാരകേന്ദ്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളുടെ വിജയമാതൃക എന്ന നിലയിലായിരിക്കും.

തലസ്ഥാനനഗരിയുടെ മാലിന്യം തങ്ങളുടെ മൂക്കിനു താഴെയിട്ട് സംസ്കരിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് മാലിന്യത്തിനും ദുർഗന്ധത്തിനും നഗരത്തിന്റെ അധികാരപ്രയോഗത്തിനും എതിരെ വിളപ്പിൽ ഗ്രാമവാസികൾ പ്രതിരോധമുയർത്തിയിട്ടും അവരുടെ സ്വച്ഛ ഗ്രാമാന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് "ഏഷ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മാലിന്യ സംസ്കരണശാല" വന്നു.

മാലിന്യനിർമ്മാർജ്ജനശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെതിരെയാണ് വിളപ്പിൽശാലയിൽ ജനകീയസമരം നടന്നതെങ്കിൽ അത്തരമൊരു ഫാക്ടറി സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടണമേയെന്നാണ് സാംസ്കാരിക തലസ്ഥാനത്തെ ലാലൂർ നിവാസികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

വിളപ്പിൽശാലയുടെ ശാപം ലാലൂരിന്റെ അനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്ന് ലാലൂരുകാരെക്കൊണ്ട് പറയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതിലാണ് അധികൃതരുടെ വിജയം. കേരളത്തിലെ സമകാലീക ജനകീയ പ്രതിരോധങ്ങളുടെ ഒറ്റതിരിഞ്ഞുള്ള ഒച്ചപ്പാടുകളിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിലേക്കു മാത്രമല്ല ഇത് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. രാഷ്ട്രീയ തന്ത്രങ്ങളും കച്ചവടവും കഴിച്ചിട്ട ചതിക്കുഴികളിലേക്ക് കൂടിയാണ്.